

Östgöta-tidningen
Tisdagen den 4 juni 1912

”Vilda pantern” fångad.

Anhållen i Stockholm på begäran af Norrköpingspolisen.
Mannen med de hundra kärleksbrefven och de många namnen.

Kärleken spelar som bekant ofta en ganska stor roll här i världen. Föga anade väl skrädderiarbetaren-bageriarbetaren Karl Johan Lundqvist, alias ”Vilda pantern”, Andersson-Guldén, Skönberg, Palm, Lundberg, Lidberg, Kronqvist, Drake, Vinnelius och Lundgren, då han vid 10-tiden i lördags afton å en utskänkningslokal i Norrköping lättade en skraddaremästare på bortåt 700 kr och därefter skuddade Norrköpingsstoftet af sina fötter, att hans vidlyftiga kärleksaffärer skulle leda polisen på spåren och avslöja hans af ett falskt prästbetyg omsorgsfullt skyddade inkognito.

”Vilda panterns” kärleksbref.

Historien – det vill säga den del däraf, som föranledde polisens ingripande – började med att skraddaremästaren G. F. Kindahl från Östra Eneby i fredags infann sig hos detektiva polisen i Norrköping och anmälde, att han på torsdagsaftonen å en utskänkningslokal blifvit frånstulen en plånbok af svart skinn, innehållande mellan 600-700 kronor. Vid tillfället hade han varit tillsammans med några skrädderiarbetare, och vid företagna undersökningar riktades polisens misstankar mot en af dessa, hvilken uppgifvit sig heta Andersson-Guldén. Guldén hade varit anställd hos en firma i Norrköping, men när polisen sökte honom där, befanns det, att han redan afvikit från staden, hvilket naturligtvis styrkte de mot honom hysta misstankarna.

Å en verkstad, där Guldén brukat ligga om nätterna, beslagtogs emellertid hans mycket vidlyftiga korrespondens, bestående af öfver hundra kärleksbref från damer i olika ställningar i skilda delar af landet samt en mängd porträtt. Med några af brefskrifvarinnorna, af hvilka en är bosatt i Norrköping och tre i Stockholm samt andra i Värmland, Nässjö och Vingåker, är Guldén, enligt hvad det synes af brefven, förlofvad, och hans förhållande till flertalet af dem tycks ha varit af mycket hjärtligt slag. Med ledning af adresserna i kärleksbrefven satte sig detektiva polisen i förbindelse med de platser, där brefskrifvarinnorna äro bosatta, och det lyckades att få utrönt, att Guldén vid 1-tiden natten till fredagen anländt till Vingåker och uppsökt den där boende fästmön. För henne hade han uppgifvit, att han under natten deltagit i kortspel å ett hotell i Norrköping och därvid vunnit 700 kr. Stadd vid kassa, som han således var, hade Guldén till fästmön betalat en skuld af 25 kr. samt därjämte med varm hand skänkt henne 10 kronor. Han hade emellertid knappt om tiden, och redan vid 4-tiden på morgonen tog han farväl samt begaf sig till stationen, där han löste biljett till Stockholm. Emellertid ändrade han i Katrineholm tankar och bytte ut biljetten mot en annan till Örebro. Från Örebro har han likväl begifvit sig till hufvudstaden för att hälsa på sina fruntimmersbekanta där, och på lördagsmiddagen blef han anhållen af Stockholmspolisen, som underrättats om förhållandet, och tagits i förvar.

Hvem Guldén i verkligheten var.

Af ett i hans gömmor anträffadt prästbetyg tycktes framgå, att den eftersökte var skradderiarbetaren Anders Reinhold Andersson-Guldén, född 1884 och skrifven i Malmberget. Vid granskningen af prästbetyget tyckte sig emellertid stadsfiskal

Gustafsson finna, att det blifvit på något sätt ändradt och vid närmare undersökning fann man att i stället för 1884 ursprungligen stått 1871. Med anledning häraf satte sig stadsfiskalen i förbindelse med kronolänsman Lom i Malmberget med begäran om upplysningar angående Andersson-Guldén. Från kronolänsman Lom ingick ett telegram, hvori meddelas, att skrädderiarbetaren Andersson-Guldén för fyra år sedan emigrerade ifrån Malmberget till Kanada och alltså ej kunde vara identisk med den anhållne. Denne, som på okänt sätt lyckats sätta sig i besittning af Andersson-Guldéns prästbetyg, förmodade länsman Lom vara f. straffången Karl Johan Lundqvist, född den 30 juni 1881 och flerfaldiga gånger straffad för stölder och våld. Det har också utrönt, att den anhållne just är denne Lundqvist, ett meddelande, som torde komma att slå ner som en bomb bland hans öfver hela landet spridda fästmör. För tredje och fjärde resan stöld har L. "suttit inne" sammanlagdt 8 år. Utom under namnet Lundqvist har han äfven varit straffad under andra namn. Själf kallar han sig "Vilda pantern", men är i vida kretsar känd under namnen Tjusa-Kalle och Tumba-Kalle och betraktas som en ganska farlig stortjuf. Bland namn under hvilka han uppträtt må nämnas Pantern, Andersson, Guldén, Skönberg, Palm, Lundberg, Lidberg, Kronqvist, Drake, Vinnelius och Lundgren. Egentligen är han bageriarbetare, men har under sina sejourer på Långholmen lärt skraddareyrket.

Elegant från topp till tå.

Vid anhållandet var Lundqvist synnerligen elegant ekiperad och ståtade i ny öfverrock, ny kavajkostym, nya skor och nya underkläder, kort sagdt allting nytt från topp till tå. Af förhöret framgick att det är skraddaremästaren från Östra Eneby, som

fått bestå medlen till denna öfverväldigande elegans, tydligen afsedd att beundras af de tre Stockholmsfästmörna- Af de stulna penningarna innehade Lundqvist vid anhållandet litet öfver 150 kr., men förklarade, att det ej varit mera än 300 kr. i plånboken.

Lundqvist har förmodligen haft ett ganska styft arbete med att hålla reda på alla sina fästmör, af hvilka tydligen några äro vunna genom äktenskapsannonser i tidningarna. Bland brefven är äfven ett, hvare en af hans fästmör ber honom ej anstränga sig med att skrifva långa bref förrän han blifvit fullt återställd i armarna efter den stora olyckan. Det har framgått, att Lundqvist som ursäkt för att han en tid försummat henne, föregifvit, att han råkat ut för en automobilolycka och därvid blifvit alldeles sönderslagen samt fått armar och ben afbrutna. Lundqvist kommer att rannsakas inför Norrköpings rådhusrätt. Ö. D.

(DSCF 0057)

Östgöta-tidningen

Torsdagen den 6 juni 1912

”Vilda panterns” bedrifter.

Har i Norrland uppträdt som socialistisk resetalare och spridare af socialistiska skrifter.

Den i tisdagsnumret omnämnde skrädderiarbetaren-bageriarbetaren Karl Johan Lundqvist, alias ”Vilda pantern”, blef i måndags förklarad häktad. Vid sidan af sin verksamhet som don Juan och yrkestjuf har han, enligt hvad som nu utrönts, förliden sommar i Norrland uppträdt som socialistisk resetalare och spridare af socialistiska skrifter.

Under utöfvandet af denna sin upplysningsvärksamhet hade Lundqvist antagit namnet Sixten Virgin Lejon. Hans föredragsturné, äfvensom hans nom de guerre som Sixten Virgin Lejon tog emellertid ett brådt slut i augusti i fjol, då han vid besök i Skellefteå från en i nämnda stad boende änka tillägnade sig en del guldsaker och härför angafs hos polisen. Lundqvist fann då klokast att lägga bort namnet Lejon, liksom han förut så ofta ändrat namn, och lyckades äfven undgå polisen. Förutom de i tisdagsnumret omnämnda namnen har Lundqvist också en tid uppträdt under namnet Karl Johan Hjalmar Modig.

Det har nu utretts huru Lundqvist lyckats komma öfver det af honom innehafda prästbetyget för Anders Reinhold Andersson-Guldén. Lundqvist är nämligen svåger med prästbetygets rätte innehafvare, hvilken som nämnts vistats i Kanada, och det har för honom varit en lätt sak att i svågerns namn uttaga ett betyg. I sin hemtrakt är Lundqvist känd under benämningen "Kalle Listig" och af hans tillvägagångssätt att döma synes han äfven göra skäl för namnet.

(DSCF 0058)

Östgöta-tidningen

Tisdagen den 18 juni 1912

Vilda panterns talarebana.

Uppträdde på egen hand som socialistisk resetalare och upptog kollekt till valrörelsen.

Afsade sig adelskapet af "hat till adelns fåfänga".

Med anledning af att den mycket omtalade förbrytaren K. J. Lundqvist, alias Vilda pantern, förnekat att han i Norrland uppträdt som socialistisk resetalare och under denna sin turné föröfvat en stöld af guldsaker, har stadsfiskalen i Norrköping anställt en del efterforskningar angående Lundqvist-Panterns Norrlandsturné- Af de upplysningar, hvilka inhämtats, framgår, att Lundqvist under tiden från den 20 maj till omkring 1 juli 1911 arbetade hos skraddaremästaren F. A. Ridderstråle i Piteå.

Under denna tid gjorde Lundqvist besök å åtskilliga ställen i Piteå landsförsamling och höll socialistiska föredrag och har af allt att döma äfven uppträdt som spridare af socialistiska skrifter. För hr Ridderstråle hade Lundqvist uppgifvit sig vara född Lejonhufvud och inskrifven å Riddarhuset, men att han hatade adelns fåfånga och därför antagit namnet Lejon. För att ej hr Ridderstråle, som själf är adelsman, skulle i adelskalendern kunna kontrollera Lundqvists uppgifter, hade Lundqvist ur hr Ridderstråles adelskalender borttrifvit det blad, som upptog ätten Lejonhufvud.

Stadsfiskalen i Piteå, som inhämtat dessa upplysningar om den häktade äfventyraren, har äfven medsändt en af Lundqvist kvarlämnad anteckningsbok, i hvilken bland annat är upptecknad konceptet till ett socialistiskt föredrag. Af annonser och referat i norrländska tidningar från denna tid framgår också arten af Lundqvists talareverksamhet. Norrbottens-Posten för den 3 aug. 1911 kännetecknar Lundqvists föredrag i Skellefteåtrakten som den värsta "goja" man kan tänka sig. Efter det af eder och råa uttryck späckade föredraget, heter det i ett referat, upptog Lundqvist kollekt för den socialdemokratiska valrörelsen.

Något uppdrag att agitera för socialdemokratiska partiet hade Lundqvist ej haft utan synes ha opererat på egen hand. Under sin vistelse i Porjus uppgaf han sig vara agent för en skrädderifirma och uptog af arbetarna order å kostymer samt uppbar förskotts betalning härför. Beställarna ha ännu ej sett en tråd af sina kostymer.

(DSCF 0062)

Östgöta-tidningen
Tisdagen den 22 oktober 1912

Inrikes.

Vilda Panterns dom.

4 ½ års straffarbete för femte resans stöld.

”Vilda Pantern”, alias skräddaren Karl Johan Lundqvist från Gellivare, hvilken sedan någon vecka setat förvarad å Uddevalla kronohäkte, har nu rannsakats inför Strömstads rådhusrätt för det tillgrepp af tygvaror, som han därstädes låtit komma sig till last. ”Pantern”, som otvunget erkände ifrågavarande stöld, har som bekant förut i Norrköping och Skellefte förklarats saker till olofligt tillgrepp. Han dömdes nu af Strömstads rådhusrätt för femte resans stöld till 4 ½ års straffarbete. Den dömde, som återfördes till Uddevalla kronohäkte, skulle under de närmaste dagarna afsändas därifrån, troligen till Långholmen, för att aftjäna det honom ådömda straffet.

(DSCF 0101)

//Vadstena landsarkiv, 2008-02-18, Johan Birath//

Norrköpings rådhusrätt,
dombok 1912, Alcb:55

DSCF 0103

Öfverståthållareämbetet för polisärenden
Ink till Landskansliet, Linköping d 6 Jun 1912, Dr Nr 2 Öfver Ämb
N:o 374 B.D.1. 1912

§ 123 Litt A

Till Kungl. Maj:ts Befallningshafvande i Östergötlands län.

På begäran af stadsfiskalen i Norrköping har Öfverståthållareämbetet denna dag förordnat, att häktade Karl Johan Lundqvist skall öfverlämnas till Eder för Edert vidare förordnande, samt att Lundqvist skall förpassas till kronohäktet i Norrköping.

Tillsyningsmannen vid sagda kronohäkte har erhållit underrättelse om, hvad sålunda förekommit.

En polisrapport bifogas. Stockholm den 3 juni 1912.

/namnteckning/

Resolution.

Öfverlämnas till Rådstufvurätten i Norrköping, som anmodas med den häktade företaga rannsaking. Linköpings slott i Landskansliet den 6 juni 1912.

(namnteckningar)

DSCF 0104

Stockholms polis
Detektivafdelningen
N:o 374, B.D.1. 1912

§ 123 Litt B.

Rapport.
Måndagen den 3 juni 1912.
Ang. LUNDKVIST, Karl Johan.

Fredagen den 31 sistlidna maj begärdes per telefon från detektiva polisen i Norrköping, att detektiva polisen härstädes skulle låta efterspana och anhålla en skrädderiarbetare vid namn Reinhold Guldén, enär denne angifvits såsom misstänkt för att hafva i Norrköping under kvällen föregående dag olofligen tillgripit en plånbok jämte i densamma förvarade 600 à 700 kronor, bestående af 5- och 10-kronorssedlar, hvarefter Guldén afvikit därifrån och troligen begifvit sig till Stockholm.

Natten före lördagen den 1 innevarande juni klockan 12,30 infördes ofvannämnde skrädderiarbetaren Guldén å detektivstationen af detektivkonstaplarna Johan Ludvig Valdemar Bergvall och Oscar Petrus Amundsson, under rapport, att de kort förut anhållit Guldén i förstugan till huset n:r 31 Grefgatan i anledning af ofvanstående.

Å detektivstationen uppgaf Guldén, hvilken sedermera befunnits vara för 4:e resan stöld m.m. straffade skrädde-

DSCF 0105

riarbetaren Karl Johan Lundkvist, att hans fullständiga namn vore Reinhold Guldén, och att han vore född den 17 december 1878 i Lindes landsförsamling af Västmanlands län.

Hörd af biträdande öfverkonstapeln Axel Mattias Strid i närvaro af förenämnde detektivkonstaplarna Bergvall och Amundsson, erkände Lundkvist, att han vid angifvet tillfälle olofligen tillgripit den ifrågavarande plånboken, men förnekade, att densamma innehållit 600 å 700 kronor, utan endast omkring 300 kronor, och berättade Lundkvist närmare i saken följande.

Han hade torsdagen den 30 sistlidne maj på kvällen i sällskap med några bekanta skrädderiarbetare och en skraddaremästare vid namn Kindahl uppehållit sig å restauranten Nordstjärnan i Norrköping, där de gemensamt intagit och förtärt rusdrycker, så att samtliga blifvit öfverlastade. Vid troligen 11-tiden på kvällen, hade samtliga i sällskap aflägsnat sig från nämnda restaurant och därpå begifvit sig in i en portgång till ett där i närheten varande hus, där de under en stund stått och samtalat med hvarandra. Därunder hade en hos förenämnde skraddaremästaren Kindahl anställd skrädderiarbetare vid namn Gunell, af Kindahl begärt att erhålla 5 kronor i förskott på sin aflöning. Kindahl, som icke velat gifva Gunell några penningar, hade emellertid tagit upp sin plånbok och ur densamma framtagit en 10-kronorssedel och visat att han hade penningar. Kort därpå hade Kindahl åter lagt ned 10-kronorssedeln i sin plånbok, hvilken Kindahl därefter ämnat stoppa ned i den ena infickan af sin påhafda rock. Kindahl, som vid tillfället varit i hög grad öfverlastad af starka drycker, hade emellertid icke märkt, att han därvid stoppat plånboken bredvid fickan, så att plånboken fallit ned på marken. Lundkvist, som tydligen ensam iakttagit detta, hade, då de öfriga af sällskapet kort därpå aflägsnat sig ut från portgången, stannat kvar i afsikt

DSCF 0106

att tillgripa plånboken med innehåll, enär Lundkvist, som då icke visste att plånboken innehållit mera än den 10-kronorssedel, som Kindahl kort förut visat, ansett att 10 kronor kunde vara bra att hafva, emedan Lundkvist vid sagda tillfället saknat penningar. Lundkvist, som omedelbart därpå tagit upp plånboken och stoppat densamma i en ficka af sina påhafda kläder, hade därpå begifvit sig hem till sin bostad. Under vägen dit, hade Lundkvist emellertid å Kungsgatan tagit upp plånboken och öppnat densamma och därvid i ett af plånbokens fack funnit en bunt penningssedlar, troligen endast 10-kronorssedlar. Dessa sedlar hade Lundkvist då tagit upp ur plånboken och stoppat på sig, hvarefter han, utan att närmare undersöka om plånboken innehållit mera penningar, omedelbart därpå kastat plånboken ifrån sig. Lundkvist, som vare sig då eller sedermera räknat panningarne, hade, då han funnit att plånboken innehållit så stort penningbelopp, troligen omkring 300 kronor, kommit på tanken att afvika från staden, enär Lundkvist förstått, att han skulle blifva misstänkt för att hafva föröfvat nämnda olofliga tillgrepp. I anledning däraf, hade Lundkvist begifvit sig hem till sin bostad,

där han hastigt ombytt kläder, och därpå med bantåg, som troligen klockan 11,45 eftermiddagen afgått därifrån, medföljt hit till staden, dit Lundkvist ankommit på morgonen påföljande dag. Hitkommen, hade Lundkvist genast begifvit sig till någon butik, hvars läge Lundkvist icke kunde uppgifva, och därstädes inköpt en kulört trikåskjorta och ett par kalsonger af samma sort, för hvilket han betalt sammanlagt troligen 4 kronor. Lundkvist, som därefter i någon vinhandelsbutik inköpt en liter cognac för 3 kronor, hade därpå sammanträffat med en skrädderarbetare, som Lundkvist förut kände under namnet Bengtsson, hvarpå de i sällskap begifvit sig till dennes bostad, hvars läge Lundkvist icke kunde uppgifva, och därstädes förtärt den ofvannämnda cog-

(DSCF 0107)

nacen. Lundkvist, som uppehållit sig därstädes omkring en timme, hade därunder iklädt sig de kort förut inköpta här ofvan omnämnda underkläderna. Då Lundkvist sedermera vid klockan 11-tiden förmiddagen aflägsnat sig därifrån, hade han gifvit Bengtsson 10 kronor, enär denne sagt sig sakna penningar. Utkommen därifrån, hade Lundkvist i en automobil, hvars körlega han betalt med troligen 60 öre, begifvit sig till Feiths konditori i huset n:r 1 Strandvägen för att sammanträffa med en därstädes anställd kvinna vid namn Lydia Johansson, hvilken Lundkvist förut icke kände, men med hvilken han, i anledning af en i någon tidning införd annons, sedan någon tid tillbaka brefvexlat. Då Lundkvist, som uppehållit sig därstädes omkring en half timme, aflägsnat sig därifrån, hade han och Lydia Johansson kommit öfverens om, att de sedermera vid klockan 4-tiden eftermiddagen åter skulle sammanträffa med hvarandra i Lydia Johanssons i huset n:r 31 Grefgatan varande bostad. Därefter hade Lundkvist uppehållit sig å olika platser här i staden, hvarunder han i någon butik, som han nu icke kunde uppgifva, inköpt en regnkappa för troligen 25 kronor. Han hade äfven, under det han på ofvannämndt sätt uppehållit sig på olika platser härstädes, sammanträffat med flera skrädderarbetare, af hvilka han förut endast kände en del till utseendet, och i sällskap med dessa besökt olika krogar och kaféer, där Lundkvist ensam bjudit på förtäring för sammanlagt omkring 20 å 25 kronor. Lundkvist hade äfven till en af sagda skrädderarbetare, hvilken troligen hette Johansson, men hvars bostad Lundkvist icke kände, gifvit bort 10 kronor. Vidare hade Lundkvist till en annan af dessa personer, hvars namn och bostad han icke kände, lånat bort 10 kronor. Vid klockan 4-tiden eftermiddagen, hade Lundkvist i en automobil, för hvilken han i körlega betalt troligen 1 krona, begifvit sig till förenämnda Lydia Johanssons bostad och därstädes sammanträffat med

(DSCF 0108)

Lydia Johansson. Efter det Lundkvist uppehållit sig därstädes någon stund, hade han i sällskap med sagda kvinna begifvit sig till Bellmansro, där Lundkvist bjudit på kaffe och gognac, hvilket han betalt med troligen 3 kronor. Därefter hade Lundkvist i sällskap Lydia Johansson bevistat aftenföreställningen å circus Orlando å Kungl. Djurgården, hvarvid Lundkvist för två biljetter betalt sammanlagt 4 kronor. Vid circusföreställningens slut, hade Lundkvist, fortfarande i sällskap med Lydia Johansson, åter begifvit sig till Bellmansro, där Lundkvist hade bjudit på supé, och för hvilken han betalt 4 kronor. Efter supéns slut, hade Lundkvist i sällskap med Lydia Johansson begifvit sig till dennas bostad, där Lundkvist omedelbart blifvit anhållen.

Lundkvist hade sålunda af de tillgripna penningarne på ofvannämndt sätt förstört 99 kronor 60 öre, hvartill kommer 8 kronor för inköp af en plånbok, 1 krona 50 öre för inköp af en fickspegel med kam och mustaschborste samt troligen 4 kronor 20 öre för inköp af biljett till

resa å bantåg från Norrköping hit till staden, äfvensom 1 krona 50 öre för inköp af en käpp, eller sammanlagt 114 kronor 50 öre.

Vid anhållandet innehade Lundkvist bland annat 158 kronor 75 öre i penningar, samt den här ofvan omnämnda, för de tillgripna penningarne inköpta regnkappan, plånboken och fickspegel med kam och mustaschborste; äfvensom käppen. Vidare innehade Lundkvist ett nytt manssilfverur med kedja af gul metall, en fickspegel, en fällknif, ett par handskar, två pantkvitton och tre 10-öres frimärken, hvilket allt på begäran af stadsfiskalen i Norrköping anhållits från Lundkvist och öfversändts till stadsfiskalen i Norrköping.

Sedan Lundkvist blifvit i saken hörd, meddelades det därvid framkomna resultatet per telefon till stadsfiskalen i Norrköping.

Sedermera samma dag ankom till detektivafdelningen

(DSCF 0109)

ett från stadsfiskalen i Norrköping så lydande telegram:

”Stadsfiskal Lidberg, Stockholm.

Anhållne Anders Reinhold-Andersson-Guldén begäres häktad och förpassad till Kronohäktet i Norrköping för ransakning vid Rådstufvurätten angående stöld. Stadsfiskalen.”

Samma dag, efter det ofvannämnda telegram ankommit till detektivafdelningen, meddelades dit per telefon af stadsfiskalen i Norrköping, att det kommit till hans kännedom, att anhållne Guldéns rätta namn sannolikt vore Karl Johan Lundkvist, född den 30 juni 1881.

Hörd härom, förnekade Lundkvist till en början riktigheten däraf, men erkände slutligen att han uppträdt under orätt namn och att hans rätta namn vore Karl Johan Lundkvist.

Lundkvist, som flera gånger ånyo blifvit hörd angående det ofvannämnda olofliga tillgreppet, har därvid förnekat, att det tillgripna penningbeloppet varit större än högst 300 kronor, äfvensom han förstört mera af detsamma än hvad som här ofvan omnämnes samt i öfrigt vidhållit sin ofvannämnda berättelse.

Förenämnda Lydia Johansson, hvars fullständiga namn är Fröken Anna Lydia Johansson, boende i huset n:r 31 Grefgatan ½ trappa upp hos fru Nilsson och anställd å Feiths konditori i huset n:r 1 Strandvägen, har äfven blifvit i saken hörd och därvid berättat följande.

Hon, som förut icke kände ofvannämnde Lundkvist personligen, hade det oaktadt sedan midten af sistlidne februari månad brefvexlat med denne i anledning af en i en tidning införd annons, men hade detta dock skett under namnet Reinhold Guldén, enär fröken Johansson icke kände Lundkvist under annat namn. Fredagen den 31 sistlidne maj klockan mellan 12 och 1 eftermiddagen, hade Lundkvist, utan att därom förut hafva underrättat fröken Johansson, kommit in i Feiths förenämnda konditori och därstädes

(DSCF 0110)

uppsökt fröken Johansson. Som fröken Johansson då icke haft tid att någon längre tid samtala med Lundkvist, hade denne kort därpå aflägsnat sig därifrån. De hade emellertid därvid kommit öfverens om, att sedermera samma dag vid klockan 5-tiden eftermiddagen ånyo sammanträffa med hvarandra i fröken Johanssons bostad. Vid den öfverenskomna tiden, hade Lundkvist uppsökt fröken Johansson i bostaden, hvarpå de i sällskap begifvit sig till Bellmansro, där Lundkvist bjudit på kaffe och cognac. Fröken Johansson hade emellertid icke någon kännedom om huru mycket Lundkvist betalt därstädes, enär fröken Johansson icke iakttagit detta. Därefter hade de i sällskap bevistat aftonföreställningen å cirkus Orlando å Kungl. Djurgården, där Lundkvist köpt biljetter för dem båda. Efter föreställningens slut å circus, hade de ånyo begifvit sig till Bellmansro, där Lundkvist bjudit på supé, men hade fröken Johansson icke heller vid detta tillfälle eftersatt huru mycket Lundkvist betalt därför. Fröken Johansson hade emellertid iakttagit, att Lundkvist vid detta tillfälle lämnat 2 kronor i drickspenningar, hvilket fröken Johansson funnit vara för mycket. Efter supéns slut, hade de i sällskap begifvit sig till fröken Johanssons bostad, där Lundkvist omedelbart blifvit anhållen.

Fröken Johansson har på tillfrågan uppgifvit, att hon icke iakttagit om Lundkvist haft innehaft särskildt mycket penningar, enär denne icke visat detta eller yttrat något därom, ej heller hade Lundkvist gifvit fröken Johansson några penningar. Fröken Johansson hade icke heller sett att Lundkvist innehaft några reseffekter utan att han endast medhaft en regnkappa. Lundkvist hade dock vid ett tillfälle yttrat, att han lånat bort 50 kronor till sin i Vingåker boende broder.

Lundkvist hålles häktad sedan lördagen den 1 dennes klockan 9 eftermiddagen. Enligt meddelande i Polisunderrättelser för år 1911, n:r 17 D 6, frigafs Lundkvist den 22 februari samma år

(DSCF 0111)

från Straffängelset i Linköping efter undergången bestraffning för misshandel.

Enligt meddelande i Polisunderrättelser för år 1910, n:r 55 D 6, frigafs Lundkvist den 17 maj samma år från Centralfängelset å Långholmen efter undergången bestraffning för 4:e resan stöld.

Om sig har han uppgifvit, att han är född den 30 juni 1881 i Ytterlännäs socken af Västerbottens län, son till arbetskarlen Håkan Lundkvist och dennes hustru Sara Kristina, född Erling, ogift, kyrkoskrifven i Gällivare socken af Norrbottens län samt före häktandet boende och anställd hos skräddaren Pettersson å nedra botten i huset n:r 9 Kungsgatan i Norrköping.

Straffregistersutdrag och prästuppgift för Lundkvist hafva rekviderats innevarande dag. Stockholm som ofvan. /Aug. Edstrand

/Axel Strid

(DSCF 0112)

§ 123 Litt B.

Rapport.

Fredagen den 31 Maj 1913 anmälde Skräddaremästaren Erik Kindal från Eriksro i Östra Eneby socken, att han föregående dag torsdagen den 30 Maj klockan mellan 9-10 eftermiddagen å utskänkningslokalen Nordstjärnan här i staden eller i trappuppgången till samma lokal under det han varit på väg därifrån blifvit frånstulen en uti innerfickan i hans påhafda kavajrock förvarad plånbok af svart skinn, innehållande mellan 600 och 700 kronor i sedlar å 10 och 5 kronor, samt att Kindahl å utskänkningslokalen varit i sällskap med några skrädderiarbetare, däribland en vid namn Guldén, hvilken tilläfventyrs kunde misstänkas för stölden.

Vid med anledning häraf företagna spaningar hade inhämtats, att bland omförmälde skrädderiarbetare varit en, som sedan omkring en månad varit anställd såsom skrädderiarbetare hos Aktiebolaget C. A. Peterson härstädes och kallat sig Guldén, hvilken tillbragt nätterna å bolagets skräddareverkstad men förliden natt ej uppehållit sig där utan sannolikt afvikit. Vid undersökning af dennes å verkstaden kvarvarande tillhörigheter anträffades bland en stor mängd bref från kvinnor i olika delar af landet, med hvilka han tycktes hafva knutit ömmare förbindelser, ett fräjdebetyg, utfärdadt af Pastorsämbetet i Gällivare socken den 16 Januari innevarande år för Anders Reinhold Andersson-Guldén från MalMBERGET, född den 17 December 1884, äfvensom fotografi å en person, som af arbetskamraterna uppgafs vara af denne Guldén.

Sedan vidare upplysning vunnits, att en person af samma utseende som Guldén afrest från härvarande Norra Järnvägsstation med tåg norrut klockan 10,45 i går afton, underrättades per telefon och telegraf ett stort antal polismyndigheter, däribland i Stockholm och MalMBERGET, om stölden med begäran om Guldéns efterspanande och anhållande såsom därför misstänkt, hvarjämte hos en del polismyndigheter anhölls om Guldéns noggranna efterforskande hos de kvinnor, som afsändt omförmälde bref, däribland hos Kronolänsmannen C. A. Sahl-

(DSCF 0113)

kvist i Vingåker, å hvilken plats var boende en af de kvinnor, med hvilken Guldén syntes stå i intimt förhållande och hvarest Guldén för någon tid sedan arbetat, enligt hvad vid utredningen inhämtats.

Samma dag på eftermiddagen meddelade också Kronolänsmannen Sahlkvist per telefon hit, att efterspanade Guldén anländt till Vingåker föregående natt klockan half ett, men att han afrest därifrån redan klockan 4,43 på natten; att han under tiden besökt ifrågavarande kvinna, som han skänkt 10 kronor, hvarjämte han till en annan person betalt en skuld å 35 kronor; att han därvid uppgifvit, att han föregående dag vunnit 700 kronor på kortspel å Standard hotell i Norrköping; samt att Guldén i Vingåker köpt järnvägsbiljett till Stockholm och medföljt tåget å Katrineholm, men att en konduktör å detta tåg upplyst, att en person med samma utseende och klädsel som Guldén från Katrineholm medföljt Örebrotåget. Detektivpolisen i Stockholm och Örebro blefvo härom särskildt underrättade.

Lördagen den 1 Juni på middagen meddelade per telefon Detektivkommisarien Sjöstrand i Stockholm, att Guldén föregående natt anhållits där i staden och vid förhör vidgått, att han tillgripit ifrågavarande plånbok och penningar, men att beloppet ej varit högre än omkring 300 kronor.

Med anledning häraf afläts telegram till stadsfiskal Lidberg i Stockholm med begäran, att anhållne Guldén skulle förklaras häktad och befordras till ransakning vid Rådstufvurätten i Norrköping.

Senare samma dag anlände från Kronolänsmannen Lomm i Malmberget, hvilken också anmodats efterspana Guldén, ett så lydande telegram:

”Stadsfiskalen, Norrköping.

Andersson-Guldén emigrerade till Canada för 4 år sedan och finnes där fortfarande. Personen torde vara Karl Johan Lundkvist, född den 30 Juni 1881.
Länsmän Lomm.”

Detta förhållande delgafs omedelbart detektivpolisen i Stockholm, hvarifrån äfven senare meddelades, att den anhållne efter något nekande medgifvit sig vara skradderiarbetaren Karl Johan Lundkvist, född den 30 Juni 1881, straffad bland annat för fyra resor stöld.

(DSCF 0114)

Vid nu företagen närmare granskning af omförmälde fräjdetyg syntes detsamma vara så tillvida förfalskat, att radering och ändring torde ägt rum beträffande födelseåret, som ursprungligen torde varit ”77” ”(sjuttiosju)” men ändrats till ”84” ”(åttiofyra)”. Fräjdetyget öfversändes sålunda till Kronolänsmannen Lomm med begäran om utredning härutinnan, äfvensom om, på hvad sätt Lundkvist åtkommit betyget.

Vidare skulle antecknas, att enligt hvad vid utredningen framkommit, såväl Kindahl som Lundkvist vid stöldtillfället varrit berusade samt bråkat med hvarandra i trappan till utskänkningslokalen och i portgången, därvid Lundkvist varit den angripande och sannolikt tillställt bråket för att därunder komma i tillfälle tillgripa plånboken, som Kindahl haft framme å utskänkningslokalen och visat innehålla penningar.

Fredagen den 6 Juni blef Karl Johan Lundkvist af undertecknad hörd å närvarande kronohäkte.

Han berättade därvid angående tillgreppet af plånboken från Kindahl i öfverensstämmelse med hvad han därom uppgifvit vid förhör i Stockholm, men gjorde i öfrigt följande ändringar:

Det tillgripna beloppet hade, enligt nu verkställd beräkning af han utgifter, uppgått till omkring 523 kronor 35 öre. Han hade nämligen bland utgifter haft följande för inköp af nedannämnde effekter utöfver hvad han förut uppgifvit: en kavajkostym 65 kronor, ett fickur med kedja 26 kronor 50 öre, ett par bruna kängor 15 kronor, underkläder tillhoppa 28 kronor, en hatt 10 kronor, en kappsäck 35 kronor, en hårborste 2 kronor, en låda cigarrcigarretter 2 kronor 50 öre, och en flaska brilliantin m.m. 3 kronor.

Vidare medgaf Lundkvist, att han i Stockholm tagit rum å ett hotell i N:o 58 Mästersamuelsgatan och att där anträffade effekter vore honom tillhöriga.

Lundkvist förnekade bestämdt, att han föröfvat i polisunderrättelser N:o 90 A.4. och E.7. 1911 omförmälde, den 28 Juli 1911 föröfvade stöld af guldring, minnesring och guldbrosch från änkan Holmkvist i Ljusvattnets by, Skellefteå socken, hvarför han efterlysts i N:o 93 C.I.

samma år, äfvensom att han såsom i omförmälda nummer af polisunderrättelser angifvits uppträdt som spridare af socialistiska skrifter och hållit före-

(DSCF 0115)

drag. Han hade visserligen kallat sig Leyon och han ginge allmänt i Norrland under binamnet "Göta-lejon", som hen erhållit till följd af sin oförskräckthet och sina "bragder", men vid ifrågavarande tidpunkt eller från omkring midten af Juli månad till slutet af Augusti 1911 hade han arbetat hos skraddaren Johansson i Sveg, Härjedalen, och bevisligen ej varit i Skellefteåtrakten.

Omförmälde frejdebetyg hade han under sin vistelse i Vingåker skriftligen rekvirerat hos pastorsämbetet i Gellivare socken under uppgift, att han var ifrågavarande Guldén och fått sig tillsändt per post och han hade själf ändrat födelsetiden därå från "77" (sjuttiosju) till "84" "(åttiofyra)", enär han tyckt att hans ålder stämde mera med sistnämnda födelseår, men att han förnekade bestämdt, att han gjort bruk af det sålunda förfalskade betyget.

Slutligen skulle antecknas, att plånboken, som Lundkvist uppgifvit sig hafva kastat ifrån sig i närheten av Londonbiografen å Norra Kungsgatan härstädes, oaktadt noggranna efterforskningar ej kunnat återfinnas.

Norrköping i Stadsfiskalskontoret den 6 Juni 1912.

/C. G. Gustafsson

(DSCF 0116)

§ 123 Litt C.

Ink. d. 4 Jun 1912 /2359

Från stadsfiskalskontoret i Stockholm.

Om utdrag af straffregistret angående

Lundkvist, Karl Johan

Hemvist (kyrkbokföringsort): Gällivare socken af Norrbottens län

Yrke: skräddeariarbetare

Födelsetid: den 30 juni 1881

Födelseort: Ytterlännäs socken af Västernorrlands län

Föräldrarnas namn: arbetskarlen Håkan Lundkvist och dennes hustru Sara Kristina, född Erling.

Stockholm den 3 juni 1912. Joh. Svensson, t f stadsfiskal

Med anledning häraf meddelas (registerakt n:r 2, 1 7 6.)

I. Andra resan stöld; den 20 juli 1901.

20 kap. 7 och 14 §§ strafflagen. Straffarbete åtta månader. Förlust af medborgerligt förtroende intill dess ett år förflutit från det han, efter utståndet straff, blifvit frigifven.

Rådstufvurätten i Söderhamn den 26 augusti 1901, n:r 619.

II. Tredje resan stöld, delvis medelst inbrott, den 19 september 1902.

20 kap. 4, 7, 9 och 14 §§ strafflagen. Straffarbete fyra år. Förlust af medborgerligt förtroende intill dess fyra år förflutit från det han, efter utståndet straff, blifvit frigifven.

Svea hofrätt den 3 december 1902.

III. Fjärde resan stöld; under år 1906.
20 kap. 1, 7, 9 och 14 §§ strafflagen. Straffarbete fyra år. Förlust af medborgerligt förtroende intill dess fyra år förflutit från det han, efter utståndet straff, blifvit frigifven.
Högsta Domstolen den 29 april 1907.

IV. Misshandel å allmän väg den 20 juli 1910.
14 kap. 13 § och 11 kap. 15 § strafflagen. Fängelse sex månader. Straffet skärpt genom hårdt nattläger tjugu dagar.
Sköns tingslags häradsrätt den 20 au-

(DSCF 0117)

gusti 1910, § 2.

Verkställd bestraffning:

- I. den 28 februari 1902 (Örebro).
- II. Den 15 december 1905 (Nya Varfvet).
- III. Den 17 maj 1910 (Långholmen)

Stockholm/ Kungl. Justitiedepartementets statistiska byrå den 4 juni 1912.
Eric Ölander, byråchef.

(DSCF 0118)

§ 123 Litt D.

Angående Karl Johan Lundkvist inhämtas af Polisunderrättelser:

N:o 106 D.6. för den 11 September 1897:

Att han undergått straffarbete för stöld å länsfängelset i Luleå från den 13/5 till den 17/9 samma år;

N:o 3 C.3. för den 5 Januari 1899:

”I N:o 106 D.6. -97 omn, ynglingen Karl Johan Lundkvist, född den 30/6 81, har den 28/12 af Sundsvalls R.R. dömts att för 1sta resan snatteri böta 35 kronor, enligt medd. Af stadsfiskal Törnvall i Sundsvall.”

N:o 48 B.13 för den 25 April 1899:

”löse arbetaren Karl Johan Lundkvist från Malmberget, Gellivare socken, född den 30/6 81, har den 21/4 häktats för stöld inom Torsåkers socken, enligt medd. Af t.f. länsman Thunborg i Walbo och Högbo distrikt. Den häktade synes vara identisk med i N:o 2 C.3. d.å. omn. Person, Red.”

N:o 93 D.6. för den 13 Augusti 1899:

att han för första resan stöld undergått straffarbete å länsfängelset i Gäfle från den 1/6 till den 10/8 samma år;

N:o 49 C.4. för den 20 April 1900:

I N:o 46 A.5.d.å. efterlyste Karl Johan Leonard Winelius är tydligen identisk med i N:o 32 D.6.d.å. sist omn. Bageriarbetaren Gustaf Wilhelm Lidberg, född den 25/11 80, hvilken är i Njurunda känd under binamnet "Tjusarkalle", och med hvilkens signalement Winelius utseende fullständigt öfverensstämmer. Denne Lidberg plägar uppgifva sig vara den i N:o 93 D.6. -99 sist omn. Karl Johan Lundkvist, född den 30/6 81, hvilkens betyg han torde innehafva, Medd. Af polisuppsyningsman Berglund i Njurunda, V.- Norrl.län".

N:o 71 B.I. för den 19 Juni 1900:

"I N:o 46 A.5.d.å. efterlyste bageriarbetaren bageriarbetaren Karl Johan Leonard Winelius, hvars rätta namn är enligt egen uppgift Karl Johan Lundkvist, blef den 28/5 häktad i Skellefteå socken, hvarefter han förpassades till Luleå. Lundkvist är född den 30/6 81 vid Bollsta bruk, Ytterlännas

(DSCF 0119)

socken, Medd. Af t.f. länsman Lindström i Skellefteå norra distrikt. Är ej ifrågavarandes persons namn rätteligen Gustaf Vilhelm Lidberg. Såsom upplyses i N:o 49 C.4.d.å.? Redaktionen."

tillägg i marginalen: Dömd af Luleå hd

N:o 131 D.6. för den 13 Oktober 1900:

att han för första resan stöld undergått straffarbete å länsfängelset i Vesterås från den 31/5 till den 30/10 samma år;

N:o 143 C.1. före den 4 december 1900:

"Det har utrönts, att i N:o 121 D.6.d.å. senast omn. Bageriarbetaren Karl Johan Lundkvist, född den 30/6 81 i Bollsta bruk Ytterlännas speken af Vesternorrlands län, under ransakning såväl år 1898 inför Undersåkers H.R. som år 1899 inför Sundsvalls R.R. om sig uppgifvit falskt namn och födelse och därvid kallat sig Gustaf Vilhelm Lidberg, född den 25/11 80 i Neder-Luleå socken Norrbottens län, samt under detta namn dömts och undergått straff (se N:o 145 D.6. 98 och 32 D.6 d.å.) Härigenom har Lundkvist dömts att undergå straff för första resan, då han tydligen bort dömas för 2dra resan stöld. Det vore önskligt, om Lundkvist vid anträffandet fotograferades för införande i P.U. Åsyftade Gustaf Vilhelm Lidberg, hvilkens namn, senast omn. I N:o 71 B.I.d.å. Lundkvist använt, är i Sundsvall anträffad, och enligt utredning ostraffad, Lidberg är afbildad här ofvan. Medd af stadsfiskal Törnvall i Sundsvall."

N:o 24 C.6 för den 26 Februari 1901:

"I N:o 143 C.I. -00 sist omn. F. bageriarbetaren Karl Johan Lundkvist, född den 30/6 1881, hvilkens fotografi är intaget här ofvan, har uppträdt och blifvit straffad för stöld under i N:o

143 för 1900 afbildade Gustaf Wilhelm Lidbergs namn. Medd. Af stadsf. N. af Ekenstam i Luleå.”

N:o 55 D.I. för den 9 Maj 1901:

att han varnats för lösdrifveri af Konungens Befallningshafvande i Gefleborgs län den 3/5 1901;

N:o 78 A.4. för den 4 Juli 1901:

”Den 30/6 bortstals från bagaren A.G. Gustafsson i Sandarne, Söderhamns stads område, en i inre bröstfickan af en Gustafsson tillhörig i

(DSCF 0120)

olåsta bageriet hängande rock förvarad portmonä af gult skinn med nysilfvereslag, och innehållande 5 stycken tiokronosedlar af Helsinglands Ensk. Bank, 6 st, femkronosedlar, 2 st. enkronor och några tioöringar. För stölden mistänkas i N:o 24 d.å. afbildade och i N:o 55 D.I d.å. sist omn. Karl Johan Lundkvist, hvilken torde för brottet efterspanas och häktas samt införpassas till Söderhamn för undergående af rannsaking vid R.R. därtädes och underrättelse medd, stadsfiskal Jönsson, hvilken begärt efterlysningen.”

N:o 97 B.12 för den 17 Augusti 1901:

”I N:o 78 A.4.d.å. efterlyste Karl Johan Lundkvist har den 12/8 häktats och införpassats till Söderhamn för undergående af ransaking, enligt medd. Af länsman Lomm i Malmberget;”

N:o 110 C.5. för den 17 September 1901:

”I N:o 97 B.12 d.å. omn. Karl Johan Lundkvist har den 26/8 af R.R. i Söderhamn för 2dra resan stöld blifvit dömd till 8 månaders straffarbete, enligt medd. Af t.f. stadsfiskal Eriksson i Söderhamn;”

N:o 14 D.6. för den 1 Februari 1902:

att han för 2dra resan stöld undergått straffarbete i sex månader å länsfängelset i Örebro från den 29/8 1901 till den 28/2 02:

N:o 114 B.8. för den 2 Oktober 1902:

”I N:o 14 D.6. d.å. sist omn. Bageriarbetaren Karl Johan Lundkvist, hvilken befunnits vara identisk med i N:o 110 A.2.d.å. efterlyste bageriarbetaren Georg Drake, har den 29/9 häktats i Göteborg för de i sistnämnda N:o under E.1 och E.2. omn. Inbrottsstölderna. Medd. Af Poliskammaren i Göteborg;”

N:o 129 C.1. för den 6 November 1902:

”I N:o 114 B.8. d.å. sist omn. Bageriarbetaren Karl Johan Lundkvist har den 20/10 af R.R. i Karlstad blifvit dömd för tredje resan stöld med inbrott till straffarbete i 4 år. Lundkvist har vid ransakingen erkänt, att han, som den 14/8 d.å. blifvit af länsmanen i Gillbergs härad

häktad för stöld, därvid falskeligen uppgifvit sig vara järnarbetaren Werner Karl Andrea. Kronkvist från Norrköping, samt att han, som emellertid icke kunnat i brist på bevisning fällas till ansvar för

(DSCF 0121)

åtalade brottet den 13/9 d.å. under samma namn blifvit af bemälde länsman meddelad varning för lösdrifveri. (se N:o 103 B.9., 109 C.2. och 118 D.1. d.å.) Medd. Af stadsfiskal Lind i Karlstad”;

N:o 143 D.6. för den 7 December 1905:

att han för tredje resan stöld undergått straffarbete i 4 år å Centralfängelset å Nya Varfvet från den 15/12 1902 till den 15 December 1905;

N:o 122 C.3. för den 16 Oktober 1906:

”I N:o 104 B.1. och 108 D:1. d.å. omn, Sigurd Rinaldo Schönborg och i N:o 84 A.2. d.å. efterlyste skradderiarbetaren Erik Palm-Lundborg har befunnits vara samma person och identisk med i N:o 151 C.8. 1905 och där förut omn. Bageriarbetaren Karl Johan Lundkvist, hvilken är afbildad i N:o 24 för år 1901 och sedan länge haft för vana att uppträda under falska namn. Han blef den 1/10 af Borås R.R. sedan han öfverbevisats om att vara straffade bageriarbetaren Lundkvist, hvilket han dock förnekade och påstod sig heta Scönborg, förklarad saker till ansvar för 4:de resan stöld och förvisad till fortsatt ransakning vid Norbärke tingsl.H.R., enligt medd. Af stadsfiskal Widell i Borås”;

N:o 150 C.7. för den 30 December 1906:

”I N:o 122 C.3. d.å. sist omn. Bageriarbetaren Karl Johan Lundkvist, alias Erik Palm-Lundborg, alias Sigurd Rinaldo Schönborg, hvilken efter ransakning vid R.R. i Borås och Norbärke tingsl.H.R. förklarats saker till 4:de resan stöld, blef den 28/11 d.å. af R.R. Uddevalla för å särskilda tider och ställen föröfvade tjufnadsbrott dömd för 4:de resan stöld till 4 års straffarbete; enligt medd. Af stadsfiskal Wendt i Uddevalla.”

N:o 55 D.6. för den 17 Maj 1910:

att han för 4:de resan stöld undergått straffarbete i 4 år å Centralfängelset å Långholmen från den 17/5 1907 till den 17/5 1910;

N:o 86 A.3. för den 28 Juli 1910:

”I N:o 55 D.6. d.å. sist omn. Karl Johan Lundkvist blef den 22/7 anhållen och hörd rörande inom Sköns socken begången misshandel samt efter slutadt förhör och sedan han förklarats häktad lyckats rymma från polisarresten i Skönsberg. Lundkvist, som är 29 år gammal,

(DSCF 0122)

182 cm. lång, med blå ögon, rak näsa, ovalt ansikte, blont hår, ljusbruna uppåtvridna mustascher, venstra handens pekfinger amputeradt vid första leden och märken efter ett omkring 10 cm. långt knifhugg snedt öfver högra handens innersida samt vid afvikandet

iklädd brunrandig kavajkostym, blårandig skjorta, bruna smärtingskor och sv. Vegamös torde efterspanas, därest han anträffas, häktas och införpassas till kronohäktet i Sundsvall samt medd. Sändas länsman Eriksson i Sköns distrikt, hvilken begärt efterlysningen;"

N:o 95 B.I. för den 18 Augusti 1910:

"I N:o 86 A.3. d.å. efterlyste Karl Johan Lundkvist har den 10/8 häktats i Fagervik; enligt medd. af länsman Nilsson i Timrå distrikt;"

N:o 103 C.10 för den 6 September 1910:

"I N:o 95 B.I.d.å. sist omn, Karl Johan Lundkvist dömdes den 20/8 af Sköns H.R. att för misshandel undergå fängelse i sex månader, hvarjämte han, enär han vid brottets föröfvande visat synnerlig råhet och ondska, såsom straffskärpning ådömdes 20 dagars hårdt nattläger, enligt medd. af länsman Eriksson i Sköns distrikt:

N:o 17 D.6. för den 9 Februari 1911:

att han för misshandel undergått fängelse i sex månader å straffängelset i Linköping från den 23/8 1910 till den 23/2 1911;

N:o 90 A.4. för den 5 Augusti 1911:

"För under E.7. omn, stöld i Skellefteå socken, misstänkes en skraddaregesäll, som uppgifvit sig heta Sixten Virgin Layon och enligt e.u. född den 7/12 84 i Stockholm, Han beskrifves vara öfver medellängd, med mörkt hår och mörka mustascher, långlagdt, rödligt ansikte, pekfingret å v. handen afstympadt vid första leden, samt iklädd ljus stråhatt, brunrandiga kläder, byxorna mera grönbruna, och nya engelska kängor. Leyon, hvilken uppträdte som spridare af socialistiskaskrifter samt hållit föredrag, torde efterspanas, anhållas och höras samt medd. sändas länsman Grenholm i Skellefteå S. distrikt, hvilken begärt efterlysningen.

N:o 92 C.1. för den 10 Augusti 1911:

"I N:o 90 A.4.d.å. efterlyste Sixten Virgin Leyon är identisk med i N:o 17 D.6.d.å. sist omn. Skraddaren Karl Johan Lundkvist, hvars signalement finnes upptaget i N:o 86 A.3. -10. Han har "sprättande" gång

(DSCF 0123)

och öfverdrifvet stora armrörelser och är på grund därpå lätt igenkänlig. Medd. af stadsfiskal Winlöf i Piteå".

Angående Gustaf Wilhelm Lidberg, under hvilket namn Lundkvist dömts, inhämtas:

N:o 145 D.6. för den 10 December 1898:

att han undergått straffarbete för stöld å länsängelset i Östersund från den 1/8 1898 till den 21/12 samma år;

N:o 32 D.6. för den 17 Mars 1900:

att han undergått straffarbete för första resan stöld å länsfängelset i Hernösand från den 27/12 1899 till den 24/3 1900.

/C. G. Gustafsson

(DSCF 0124)

1912 8 Juni

§ 123

Allm åkl ./ häktade Karl Johan Lundkvist

Från Konungens Befallningshafvande i länet hade den 7 innevarande juni till

(DSCF 0125)

RRn inkommit följande handlingar:

”Till etc... Litt A

”Stockholms polis etc... Litt B

Med anledning häraf och sedan RRn inhämtat, att häktade Karl Johan Lundkvist funnes å härvarande kronohäkte förvarad, hade rannsaking med honom utsatts att äga rum denna dag kl 12 på dagen, därom allmänne åklagaren stadsfiskalen C. G. Gustafsson underrättats. Då nu alltså rannsakingen företogs, inställde sig stadsfiskalen Gustafsson och målsägaren skraddaremästaren Gustaf Erik Kindahl personligen; hvarjämte tilltalade Lundqvist af fängbetjäning inställdes för Rätten.

Åkl. ingaf och återopade en rapport, ett straffregisterutdrag och ett utdrag ur tidningen Polisunderrättelser, så lydande:

”Rapport etc.... Litt. BC

”Begäran etc. ... Litt. C

”Angående.... Litt. D.

Från af Åkl företedt exemplar af tidningen Polisunderrättelser N:o 17 för den 9 Februari 1911 antecknades, att tilltalade Lundqvist efter undergången bestraffning för det i straffregisterutdraget under mom IV omförmälda misshandelsbrottet frigifvits från straffängelset i Linköping den 23 Februari 1911.

Till en början hörd angående ålder och hufvudsakligaste lefnadsomständigheter uppgaf tilltalade Lundqvist: han vara född den 30 Juni 1881 i Ytterlännäs socken af Väster-

(DSCF 0126)

bottens norrlands län i äktenskap emellan Arbetskarlen Håkan Lundqvist och Sara Kristina Erling. Hans tilltalsnamn vara Karl. Redan i hans tidigaste barndom hade hans föräldrar flyttat till Gellivare socken, där de, som båda ännu lefde, fortfarande vore bosatte. Han hade åtnjutit folkskoleundervisning samt kunde läsa och skriva. Under tiden från sitt 16de till sitt 18de år hade han arbetat i grufvorne i Gellivare. Under samma tid hade han första gången straffats för stöld. Från Gellivare hade han först begifvit sig till Luleå, hvarest han under några månader gått i skraddarelära hos skraddaren Axel Olsson, och från Luleå till Sundsvall, där han under

kortare tid arbetat hos skräddaren Frans Petersson. Under vistelsen i Sundsvall hade han dömts till böter för 1sta resan snatteri. Från Sundsvall hade han utan arbete vandrat omkring i Jämtland och vidare i Helsingland och Gestrikland. År 1899 hade han dömts för stöld till straffarbete, som han aftjänat å länsfängelset i Gäfle, därifrån han frigifvits den 10 Augusti samma år. Därefter hade han någon tid arbetat å Herkules skräddareverkstad i Gäfle, hvarifrån han sedan begifvit sig till Sundsvall. Härstädes hade han under namnet Gustaf Wilhelm Lidberg dömts för första resan stöld till fyra månaders straffarbete. Efter utståndet straff hade han arbetat någon tid hos en skräddare i Nyland och sedan efter en kortare vistelse

(DSCF 0126)

i Malmberget fått anställning i Luleå. Där hade han under sitt rätta namn dömts för första resan stöld till straffarbete, som han aftjänat å länsfängelset i Västerås. Efter frigifningen den 13 Oktober 1900 hade han fått arbete hos skräddaren Sundberg i Söderhamn. Af RRn därstädes hade han dömts för andra resan stöld till åtta månaders straffarbete. Frigifven den 28 Februari 1902 från länsfängelset i Örebro hade han till slutet af sommaren samma år haft arbete hos skräddaren Svensson i Kristinehamn. På väg därifrån till Norge hade han i Arvika häktats såsom misstänkt för olofliga tillgrepp. Han hade då uppgifvit sig heta Kronkvist från Norrköping. Han hade icke varit skyldig till den ifrågakomna stölden, hvarför han frigifvits. Därpå hade han begifvit sig till Karlstad, där han efter någon tids arbete häktats och dömts för tredje resan stöld. Efter undergången bestraffning hade han den 15 December 1905 frigifvits från straffängelset å Nya Varfvvet i Göteborg och då begifvit sig till Stockholm. Sedan han uppehållit sig där omkring fyra månader hade han den 2 Maj 1906 gifvit sig ut på vandring i Värmland, Norge, Bohuslän och Wästergötland. Han hade vid denna tid kallat sig än Schönborg än Palm-Lundberg. Häktad för olofliga tillgrepp hade han dömts för fjärde resan stöld till fyra månaders straffarbete, som han aftjänat

(DSCF 0128)

i Långholmen. Efter frigifningen den 17 Maj 1910 hade han begifvit sig till Sundsvall. Någon tid därefter hade han af Sköns Tingslags Häradsrätt för misshandel dömts till sex månaders fängelse med straffskärpning. Sedan han efter å länsfängelset i Linköping undergången bestraffning frigifvits den 23 Februari 1911 hade han rest till Gellivare, där han uppehållit sig till slutet af April månd samma år, hvarefter han erhållit arbete hos skräddaren Ridderstråle i Piteå. I början af Juli månad år 1911 hade han öfver Sundsvall begifvit sig ut på vandring i Jämtland och Härjedalen. Från midten af Juli till slutet af samma månad hade han haft arbete hos en skräddare i Sveg i Härjedalen. Därifrån hade han öfver Gäfle och Stockholm begifvit sig till Värmland, hvarest han fått arbete i Ransäter. Där hade han uppehållit sig till jultiden år 1911, då han begifvit sig först till Stockholm, sedan till Vingåker, där han vistats till slutet af Mars år 1912, vidare till Malmö, hvarest han uppehållit sig till nästlidna påskhälg, samt slutligen hit till staden, dit han ankommit troligen den 9 sistlidna April. Här hade han sedan haft arbete hos Aktiebolaget C. A. Pettersson.

Sedan åkl anmärkt, att tilltalade Lund-

(DSCF 0129)

qvist vid polisförhöret uppgifvit, att han utöfver hvad här ofvan omförmälts flere gånger under andra namn än Lundqvist straffats för brott, förklarade Lundqvist, att han visserligen vid polisförhöret haft en sådan uppgift, men nu "återtoge" densamma.

Härefter hörd öfver åtalet, erkände tilltalade Lundqvist att han föröfvat ifrågavarande tillgrepp af en plånbok med inneliggande penningar samt vidhöll hvad han vid polisförhör i Stockholm erkänt och uppgifvit med de ändringar däri som omförmäldes i den af åklagaren i målet ingifna rapporten och med tillägg, att tillgreppet skett någon stund efter klockan 10 på aftonen samt att Lundqvist visserligen under hans och målsägarens vistelse i utskänkningslokalen Nordstjärnan nämnda afton sett, att målsägaren haft uppe en plånbok, men ej iakttagit hvad den innehållit, ej ens om däri funnits förvarade några penningar. Efter tillgreppet hade Lundqvist under gående å Kungsatan öppnat plånboken och, utan att närmare undersöka dess fack tagit upp en bundt sedlar, som han utan att räkna stoppat på sig, hvarefter han omedelbart därpå kastat ifrån sig plånboken på själfva gatan, troligen utanför Londonbiografen.

(DSCF 0130)

Målsägaren uppgaf: han hade visserligen vid ifrågavarande tillfälle varit berusad, men dock ej i vidare mån än att han hade säkert minne af hvad som därvid förelupit. Tilltalade Lundqvist hade med all sannolikhet i trappuppgången till utskänkningslokalen, då de varit på väg ut från densamma, ur innerfickan i målsägarens påhafde kavajrock tillgripit plånboken. Målsägaren hade emellertid icke saknat den förrän han kommit ut på gatan, men Lundqvist hade då redan varit försvunnen. Målsägaren hade inte varit inne i någon portgång tillsammans med Lundqvist, än mindre där tappat plånboken.

Tilltalade Lundqvist vidhöll bestämdt att vid tillgreppets föröfvande tillgått på sätt han i saken erkänt.

Åkl. ingaf ett kontant penningbelopp af 158 kronor 75 öre och meddelade, att tilltalade Lundqvist innehaft detta belopp vid anhållandet. Vidare uppvisade åklagaren följande klädepersedlar som anträffats i Lundqvists besittning, nämligen: en plånbok, en fickspegel med kam och mustaschborste, ett par vantar, en käpp, 1 regnkappa, ett fickur med kedja af gulddoublé, en kulört stärkskjorta, ett par gula snörkängor, en blå kavajkostym, en slips, en linekrage, en filthatt, 2 par strumpor,

(DSCF 0131)

1 flaska brilliantine, 1 hårborste, i låda cigarrcigarretter, 1 kulört näsduk och en resväska af gult läder.

Tilltalade Lundqvist medgaf, att ofvan nämnde penningbelopp, med undantag af fem kronor, vore en del af de penningar, han tillgripit från målsägaren. Vidare medgaf Lundqvist, att han för de tillgripna penningarne inköpt ofvanförtecknade persedlar äfvensom en kulört stärkskjorta samt 1 par kalsonger, som han nu bure på sig.

Angående värdet af den tillgripna plånboken, hvilken icke kunnat tillrättaskaffas, uppgaf målsägaren detsamma till 50 öre.

Målsägaren yrkade att redan nu få bekomma det af åkl ingifna beloppet, 158 kronor 75 öre, samt de af åkl företedda persedlarne.

Tilltalade Lundqvist medgaf detta anspråk med undantag för det belopp af fem kronor som han uppgifvit vara honom enskildt tillhörigt.

Enligt detta medgifvande berättigades målsägaren att nu bekomma ifrågavarnde persedlar samt af penningarne 153 kronor 75 öre; och ville RRn i sammanhang med utslag i målet meddela besked angående målsägarens yrkande iafseende å återstående 5 kronor i penningar.

(DSCF 0132)

Åkl ingaf ett telegram och en skrifvelse, så lydande:

”Telegram etc.... Litt E

”Till etc.... Litt F-

På fråga medgaf tilltalade Lundqvist att Kronolänsmannen Dahlqvists i åklagarens rapport antecknade meddelanden vore riktiga. Däremot förnekade han, att han föröfvat något tillgrepp från änkan Holmkvist i Ljusvattnets by samt vidhöll hvad han i sammanhang härmed vid polisförhöret enligt rapporten uppgifvit. För vidare utredning och i afvaktan på prästbetyg ang tilltalade Lundqvist, hvilket ännu icke kommit åkl tillhanda, anhöll åkl om uppskof med målet.

Med bifall härtill utställdes målet att åter förekomma Lördagen den 15 innevarande Juni, så åkl å tjänstens vägnar och målsägaren vid laga påföljd skulle sig infinna, åkl försedd med sin bevisning och prästbetyg ang tilltalade Lundqvist; skolande denne fortfarande hållas häktad.

(DSCF 0133)

§ 123 Litt E.

Telegram.

Norrköping

Kungl. Telegrafverket

(blyerts och blänk – går ej att läsa)

(DSCF 0134)

§ 123 Litt F.

Till

Herr Stadsfiskalen C. G. Gustafsson

Norrköping

I anledning af Edra telegram i gårdagen och idag får jag meddela att namnet Anders Reinhold Andersson Guldén torde vara falskeligen uppgifvet, enär mannen med detta namn härifrån emigrerade till Canada för nära fyra år sedan.

Jag har all anledning förmoda att den som uppgifvit namnet är skradderiarbetaren Karl Johan Lundqvist från Malmberget, född den 30/6 1881, mest känd under namnet ”Kalle Listig” och svåger

(DSCF 0135)

till Guldén, hvilken är född den 17/12 1877 och ej 1884. Lundqvist är en gammal poliskund och förekommer under såväl sitt rätta namn som under namnet Sixten Virgin Leyon och Karl Johan Hjalmar Modig i Polisunderrättelser, nämligen

1901: A.78.4, B.97.12, C.24.6 och 110.5, D.55.I:

1902: B.114.8, C.129.I och D.14.6;

1904: D.70.I;

1905: C.151.8 och D.143.6;

1906: C.122.3 och 150.7;

1910: A.86.3, B.95.I, C.103.10 och D.55.6; samt

1911: A.90.4, C.92.I och D.17.6.

och torde signalementen i A.90.4 och C.92.I stämma med den uppgifne Guldén.

Malmberget i Länsmanskontoret den 1 Juni 1912.

B. Lomm.

(DSCF 0136)

1912 den 15 Juni.

Å tvångsarbetsanstalten.

§128.

Allm. åkl / Karl Johan Lundqvist

Vid återföretagande af det till denna rättegångsdag uppskjutna, under § 123 härofvan i domboken för den 8 innevarande juni antecknade rannsakningsmålet emellan stadsfiskalen C. G. Gustafsson, åkl, samt häktade skrädderiarbetaren Karl Johan Lundqvist, tilltalad för här i staden från skraddaremästaren Gustaf Erik Kindahl föröfvadt olofligt tillgrepp, inställde sig, i åklagarens närvaro, målsägaren personligen; hvarjämte tilltalade Lundqvist af fångbetjäningen inställdes för Rätten.

Det vid senaste rannsakingstillfället förda protokollet upplästes, och lämnades utan anmärkning.

Åkl ingaf detta prästbetyg:

”Uppgift etc....Litt. A.

Sedan tilltalde Lundqvist på fråga förklarar sig vidhålla sina förut i målet lämnade uppgifter angående förloppet vid tillgreppets föröfvande med tillägg, att målsägaren stått strax intill Lundqvist, då denne stoppat på sig målsägarens plånbok, troligen utan att målsägaren iakttagit detta, anhöll åkl, om vittnesförhör med vid Rn närvarande skrädderiarbetarne Nils Nilsson och Carl Erik Oscarsson, båda här i staden, samt Gustaf Emil Gunell i lägenheten Eriksro i Östra Eneby socken.

(DSCF 0137)

Då jäf emot de såsom vittnen åberopade personer icke kunde utrönas, fingo de aflägga vittneseden och mottaga erinran om densammas vigt, hvarefter de hördes hvar för sig, och berättade:

1o Nilsson: målsägaren och tilltalade Lundqvist hade i sällskap med vittnena samt skradderiarbetarne Björkman och Norrman under aftonen Torsdagen den 20 nästlidne Maj intagit förtäring uppe i kafélokalen till utskänkingsstället Nordstjärnan. Alla hade därunder blifvit mer eller mindre berusade. Under samvaron därstädes hade målsägaren i sammanhang med fråga om någon utbetalning, som affodrants honom från några af de närvarande, tagit fram och visat en packe sedlar, under yttrande: "här finns pengar, men ni får inte ett öre!" Målsägaren hade för hela sällskapet betalt den under aftonen intagne förtäringen, men vt hade ej iakttagit, huru mycket han därvid betalt. Sedan sällskapet erhållit tillsägelse att aflägsna sig, enär lokalen skulle stängas, hade vid ½ 11-tiden alla rest sig och gått med undantag af målsägaren, Lundqvist och vt Gunell, som ännu en stund dröjt kvar. Nedkommen till porten, som en vaktmästare då stått i begrepp att stänga, hade vt gått tillbaka upp i kafé+elokal. Strax därpå hade källarmästaren tillsagt de innevarande att aflägsna sig. De hade då alla gått ut ur lokalen, nedför trappan och genom porten ut på

(DSCF 0138)

--- suddig sida, oläslig ---

(DSCF 0139)

de sällskap och så visat dem en plånbok af svart läder, under yttrande "här har jag mellan 600 o 700 kronor". Därefter hade de enskilde parterna, vittnena samt Norrman och Björkman gemensamt intagit förtäring uppe i "Nordstjärnans" Cafélokal. Under vistelsen i Cafélokalen hade målsägaren, sedan Gunell och Björkman begärt att få sin aflöning hos målsägaren utfå 2 kronor 50 öre vardera, tagit upp en packe sedlar och yttrat: "här ser ni pengar, men ni får inte ett öre". En stund därefter hade källarmästaren i och för lokalens stängning tillsagt de innevarande att aflägsna sig. Alla, utom Gunell och de enskilda parterna, hade då rest sig och gått. Nedkomna i porten, som en vaktmästare då varit i färd med att stänga, hade vt och vt Nilsson återvänt upp i Kafélokalen för att få de kvarvarande med sig. Sedan de därstädes ytterligare förtärt konjak, hvarunder de enskilde parterna kommit i delo med hvarandra och Lundqvist tilldelat målsägaren en dansk skalle, hade hela sällskapet på källarmästarens tillsägelse brutit upp och lämnat lokalen, därvid vt gått före de enskilde parterna utför trappan och genom porten ut på gatan. Omedelbart därpå, sedan alla kommit ut genom porten hade vt aflägsnat sig.

3o Gunell: under det samtliga ofvanomvittnade personer den 30 sistlidne Maj uppehållit sig i "Nordstjärnans" kafélokal hade vt begärt fem kronor

(DSCF 0140)

§ 128 Litt A.

Uppgift.

till stadsfiskalen C Gustafsson i Norrköping angående för brott häktade:

1 sistanamn: Lundqvist

2 förnamn: Karl Johan

3 befattning eller yrke: intet utsatt

4 födelsetid: 1881 (åttioett) den 30 Juni

5. födelseort: Ytterlännäs förs Västernorrlands län
6.
7.
8. Föräldrarnes namn: Grufarbetaren Håkan Lundqvist o h h Kristina Ährling i Mallmberget.
9. födsel: inom äktenskapet
10. Civilstånd: Ogift
11. Kristendoms-kunskap: 2
12.
Gellivare församling i Norrbottens län
Den 7 Juni 1912
(stämpel)
Gustaf Åberg
Kontraktsadjunkt

(DSCF 0142)

§ 128 Litt B.

Till Herr Stadsfiskalen
Norrköping

Med anledning af Eder skrifvelse den 7 dennes får jag anhålla att Ni ville hos Rådstufvurätten i Norrköping anmäla min begäran att omförmälde Lundqvist eller Lejon, måtte för undergående af rannsaking vid Skellefteå Häradsrätt förpassas hit till Skellefteå kronohäkte.

Målsägaren uppgifver bestämdt att mannen i Löfångers sockenhos några personer visat de stulna sakerna. Kronolänsmannen i Skellefte norra distrikt hade hållit polisförhör med honom den 18 Juli och skraddaren J. Nystedt i Ullviken, hos hvilken Lejon haft en tids arbete, säger att han uttog slutlikvid den 24 Juli 1911.

Skellefteå Södra Länsmanskontor
Den 10 Juni 1912
J Grenholm

(DSCF 0142)

§ 128 Litt C.

Stadsfiskalen Martin Winlöf, Piteå

Piteå den 11 Juni 1912.

Till Herr Stadsfiskalen C G Gustafsson,
Norrköping

I anledning af Herr Stadsfiskalens bref af den 7 dennes får jag härmed angående häktade skradderiarbetaren Karl Johan Lundqvist meddela att han under tiden från och med den 20 maj till omkring 1 Juli år 1911 arbetade här i staden hos skraddaremästaren F. A. Ridderstråle. Under sin vistelse härstädes gjorde Lundqvist besök å åtskilliga ställen i Piteå landsförsamling och höll socialistiska föredrag. Han synes äfven under dessa föredragsresor hafva sålt eller på

annat sätt utspridd socialistiska skrifter. Hans arbetskamrat hos Ridderstråle hade flera gånger märkt att Lundqvist haft fickorna fullstoppade med dylik lektyr, som efter allt att döma var afsedd för spridning. För Ridderstråle hade Lundqvist uppgifvit sig vara född Leijon-

(DSCF 0143)

hufvud och inskrifven i Riddarhuset, men att han hatade adelns fåfänga m.m. och därför antagit namnet Leijon. För att icke Ridderstråle, som själf är adelsman, skulle kunna öfvertyga Lundqvist om, att denne icke förekom i adelskalendern, hade Lundqvist urrifvit ett blad ur Ridderstråles adelskalender på det ställe, där ätten Leijonhufvud förekom. De personer, som här kommit i beröring med Lundqvist, hade ibland ansett honom som icke fullt normal till förståndet.

Vid sin afresa härifrån var Lundqvist skyldig Ridderstråle cirka 8 kronor och skulle sannolikt hafva lyckats skuldsätta sig än mera om icke Ridderstråle blifvit upplyst om hvem personen var och hans föregående ”bragder”.

Binamnet ”Göta lejon” är här obekant. Fyra olika exemplar af Norrbottens-Posten bifogas härjämte äfvensom en hos Ridderstråle af Lundqvist kvarlämnad anteckningsbok, i hvilken bl. a. står upptecknad concept till ett socialistiskt föredrag.

Piteå i stadsfiskalskontoret som ofvan
Martin Winlöf

(DSCF 0147)

af målsägaren för att låna Norrman. Då målsägaren vägrat att för detta ändamål lämna några penningar samt Gunell och Björkman då begärt att få två kronor 50 öre vardera å sin aflöning hos målsägaren, hade denne genmält: ”om vi vore ensamma, så skulle ni få så mycket ni ville”. Därpå hade han från vänstra innersidan af sin påhafda rock framtagit en fingertjock bundt sedlar – den yttersta hade varit en 10-kronosedel – samt visat den för sällskapet, under yttrande: ”här har jag pengar, men jag lämnar ingetnting åt er för att lämna den skitstöfveln” därmed målsägaren åsyftat Norrman. Sedan källarmästaren tillsagt om stängning, hade alla utom vt och de enskilde parterna aflägsnat sig ur kafélokalen. Strax därpå hade emellertid åtminstone vt Nilsson återkommit och sällskapet hade därefter förtärt ytterligare en kvantitet konjak. Vt, som däraqf för sin del tagit två stora glas, hade nu blifvit så berusad, att vt icke längre kunde erinra sig hvad de enskilda parterna och deras sällskap därefter företagit sig, utom att de samtliga brutit upp från kafélokalen och gått ned på gatan.

Berättelserne, upprepade, vidhållas af vittnena, hvilka begärde ersättning för sin inställelse, Nilsson och Oskarsson hvardera med tre kronor samt Gunell, under upplysning att han i och för vittnesförhöret gått hit till staden från sitt 13 kilometer härifrån belägna hemmet å lä-

(DSCF 0148)

genheten Eriksro, med 10 kronor.

RRn tillerkände vittnena i godtgörelse för inställelsebesväret, Nilsson och Oskarsson hvardera tre kronor samt Gunell dels tre kronor i traktamente dels ock skjutspenningar för en häst från

Eriksro hit och åter, och tillkännagafs, att den med beslutet missnöjde ägde däremot föra särskild talan.

Tilltalade Lundqvist, som vidhöll, att han vid tillgreppets föröfvande i sin portmonnä haft egna penningar till belopp af fem kronor – om i skiljemynt eller en 5-kronosedel kunde han ej minnas – erkände, att han från målsägaren vid ifrågavarande tillfälle olofligen tillgripit, förutom plånboken, penningar till belopp af minst 518 kronor 35 öre.

Målsägaren förklarade, att han ej yrkade annan ersättning för förlusten af det tillgripna än att, utöfver den egendom. Han redan i målet bekommit, utfå ofvannämnde, af åkl från tilltalade Lundqvist omhändertagna belopp af fem kronor.

Tilltalade Lundqvist bestred fortfarande detta yrkande.

Åkl. ingaf följande skrifvelse:
”Till Herr etc ...Litt B

Vidare företedde åkl till bestyrkande af tilltalade Lundqvists samhällsvårdlighet dels tre nummer af Norrbottensposten för år 1911, i hvilka funnos intagna notiser angående Lundqvists uppträdande såsom socialistagitator under namnet Wirgin

(DSCF 0149)

Leijon dels ock denna skrifvelse:

”Till Herr etc ...Litt C

På gifven anledning uppgaf tilltalade Lundqvist, att han aldrig känt några symptom till psykisk abnormitet samt att han ej håller någonsin hört omtalats något fall af sinnessjukdom inom sin familj eller slägt.

Sedan de enskilde parterna hvar å sin sida vidhållit sina uppgifter i målet, därvid målsägaren tillade, att Lundqvist högst sannolikt tillägnat sig målsägandens plånbok med innehåll under ofvanomvittnade liftag emellan dem, öfverlämnades målet å ömse sidor till RRns pröfning, därvid åkl yrkade dels ansvar å Lundqvist för femte resan stöld af gods och penningar till värde af minst 518 kronor 85 öre under sådana omständigheter, att tillgreppet måste anses hafva skett ur kläder, som målsägaren vid tillfället bar på sig, dels ock att Lundqvist måtte för vidare rannsaking förvisas till Skellefteå tingslags Häradsrätt.

Efter enskild öfverläggning meddelade RRn följande

Utslag

Tilltalade Karl Johan Lundqvist, under 17 Maj 1910 till full aftjenat honom för fjärde resan stöld å dömd bestraffning har frivilligt erkänt, att när målsägar-

(DSCF 0150)

en den 30 Maj 1912 här i staden i Lundqvists närvaro skolat åter stoppa i sin ficka en framtagen plånbok, men därvid tappat densamma, Lundqvist omedelbart upptagit plånboken

och tillägnat sig densamma, hvilken värderad till 50 öre, innehöll summan 518 kronor 25 öre i penningar. Mot Lundqvists bestridande har icke kunnat visas, att han ur målsägarens påhafde kläder tillgripit plånboken.

Rannsaking har begärts med Lundqvist för af honom inom Skellefteå Tingslags Häradsrätt domvärjo föröfvadt olofligt tillgrepp.

Vid öfvervägande af hvad sålunda uti målet förekommit, pröfvar Rådstufvurätten, men finner sig icke kunna bifalla åklagarens yrkande att det olofliga tillgreppet skall anses hafva skett ur målsägarens påhafde kläder, lagligt förklara honom, Karl Johan Lundqvist, saker till ansvar jämlikt 20 kap 7 § 3 mom och 14 § Strafflagen för femte resan stöld af gods och penningar till sammanlagdt värde af 518 kronor 85 öre, hvarjämte Lundqvist förpliktas att i laga ordning ersätta dels målsägaren för det tillgripna med utöfver hvad denne genom under målet erhållen egendom bekommit fem kronor dels statsverket hvad det utgifvit eller kan komma att utgifva ersättning

(DSCF 0151)

till i målet hörda vittnen Nils Nilsson, Carl Erik Oskarsson och Gustaf Emil Gunell, och förvisas Lundqvist för vidare rannsaking till Skellefteå tingslags Häradsrätt för att slutligen dömas där han sist lagföres.

För sådant ändamål kommer RRns protokoll och utslag i målet med prästbevis angående Lundqvist att till nämnde Häradsrätt öfversändas.

Lundqvist skall fortfarande hållas häktad.

- [Hem](#)
- [Om Hvad nytt?](#)

Sök artiklar

Artiklar med nyckelordet 'Vilda Pantern'

”Vilda Pantern” på operationsbordet

Publicerat av: Mattias

1 [Brott & ordningsmakt](#)

15

Nov

Ur [Kalmar 1 augusti 1913](#)

De, som under de senaste dagarna gått förbi Maria sjukhus i Stockholm, ha, skrifer A.-B., i den händelse de varit begåfvade med någon iakttagelseförmåga, sett något, som icke precis hör till det vardagliga på denna fredliga fläck af Söder.

Utänför ett fönster i första våningen hänger en tidning, som helt vårdslöst fladdrar hit och dit utan ringaste ållning. Detta är i och för sig icke så märkvärdigt, det märkvärdiga är, att tidningen, som icke precis kan räknas till »våra sjukhus prydnade med konstverk» får sitta kvar på ett ställe, där så stor ordning annars råder. Saken blir ännu mer mystisk, då man får se en poliskonstapel gå och patrullera under det tidningsdekorerade fönstret.

Hvad i all världen skall polisen göra där? Stället är ju fredligt nog och polisen kunde godt behövas på andra platser. En Sherlock Holmes skulle naturligtvis genast vara på det klara med saken — mellan tidningen och polisen gick en »ledtråd», som i sin tur förde till det af tidningen utmärkta fönstret.

Något fanns bakom det fönstret — men hvad? Något farligt eller åtminstone något som man var rädd om, något, som alls icke fick komma bort. Detta något var polisen satt att vakta på.

Det dröjer naturligtvis icke länge, förrän Sherlock Holmes listat ut, att det verkligen är något i hans teori — ingen är så rik på teorier som Sherlock Holmes i rummet innanför det stängda fönstret med den fladdrande tidningen ligger ingen annan än »Vilda pantern» alias skrädderiarbetaren Lundqvist, den bekante brottslingen, som opererat öfver så godt som hela Sverige vid sina tjufnadsföretag, och som på sin tid häktades i Norrköping.

»Vilda pantern» skickades under rannsakingarna än hit och än dit för att på ort och ställe svara för sina företag, kan man säga, och han lyckades som bekant en gång rymma från ett norrländskt fängelse. Följden af hans företagsamma verksamhet blef en längre tids fritt vivre på Långholmen, där han också vistades någon tid.

Men den vid det fria, laglösa lifvet, vane »Vilda pantern» vantrifdes tydligen med Långholmens ordnade förhållanden, och en vacker dag sjuknade han in. Läkaren konstaterade blindtarmsinflammation och ansåg en operation nödvändig, hvarför »Vilda pantern» fördes till Maria sjukhus under iakttagande af den allra största diskretion naturligtvis.

Efter att ha »opererat» själf så många gånger blef pantern nu opererad och befriad från »det lilla maskliknande bihanget», som han just icke hade någon användning för. Operationen gick utmärkt och patienten mår förträffligt.

Man är ytterst mån om honom och lär till och med ha polis inne i hans rum som vakar öfver att han inte begår några oförsiktigheter, som t. ex. att klifva upp ur sängen och ge sig ut genom fönstret på någon nattlig promenad.

Nedanför på gatan står en annan af ordningens upprätthållare med blicken riktad upp mot panterburen och ger akt på hvarje misstänkt rörelse därifrån. Till och med den frihetsälskande »Vilda pantern» skulle svårligen kunna befria sig från så mycken välmenande vaksamhet.

En annan sak är, om han är tacksam däröfver, men det får väl vederbörande taga med ro — otack är ju världens lön.

Rating: 8.0/10 (2 votes cast)

Nyckelord: [blindtarmen](#), [fånge](#), [Långholmen](#), [Maria sjukhus](#), [polisen](#), [Sherlock Holmes](#), [skrädderiarbetare](#), [ödermalm](#), [Stockholm](#), [Vilda Pantern](#)

[Inga kommentarer ännu](#)

[Tillbaka till början av sidan](#)

- [Makananinenoj om År 2200](#)
- [Robert om "Pellerins Margarin är bäst!"](#)
- [Mattias om Ur kärlekens syndaregister](#)
- [Anna om Ur kärlekens syndaregister](#)
- [Marie om År 2200](#)
- [johanna om Konung Oscar i Eiffeltornet](#)
- [johanna om En lurad flickjägare](#)
- [Johanna Wistrand om Ur kärlekens syndaregister](#)
- [Johanna Wistrand om "Pellerins Margarin är bäst!"](#)
- [Anders Björkelid om Stortorgdagen i tisdags](#)
- [johanna om Stortorgdagen i tisdags](#)

